

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 49/2019-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. februára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], zastúpenej advokátom Petrom Šumšalom, advokátska kancelária, Krasovského 13, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 453/2016 a sp. zn. 8 Co 454/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. decembra 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 453/2016 a sp. zn. 8 Co 454/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je žalovanou stranou v konaní o náhradu škody, v ktorom 21. marca 2016 Okresný súd Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) rozhodol rozsudkom (konanie vedené pod sp. zn. 45 C 280/2016, pozn.) a následne 2. decembra 2016 bola vec postúpená na konanie o odvolaní strán sporu krajskému súdu. Sťažovateľ uviedol, že krajský súd od daného dňa vo veci nekonal. Vzhľadom na jeho nečinnosť trvajúcu viac ako 24 mesiacov sťažovateľ podal predsedovi krajského súdu 31. októbra 2018 sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Podpredseda krajského súdu v oznámení sp. zn. 1Spr/240/2018 o spôsobe vybavenia sťažnosti z 3. decembra 2018 sťažovateľovi oznámil, že v napadnutom konaní zistil nečinnosť, ktorej príčiny sú však výsledkom objektívneho stavu zaťaženia konajúceho sudcu.

Sťažovateľ ďalej uviedol: „... prvostupňový súd aj v prípade úplného úspechu sťažovateľa vo veci samej nepriznal tomuto trový konania v uplatnenej zákonnej výške, čím bol sťažovateľ neprimerane znevýhodnený. Nakoľko sťažovateľ je aktuálne v zložitej finančnej situácii, odd'alovanie právoplatnosti rozhodnutia, ako aj odd'alovanie rozhodnutia o trovách je v jeho neprospech...“. Sťažovateľovi je nečinnosťou krajského súdu v jeho zložitej a ťažkej finančnej situácii spôsobovaná nemalá finančná ujma a hlavne právna neistota.

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol nálezom, ktorým vysloví, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 8 Co 453/2016 a sp. zn. 8 Co 454/2016 porušené bolo a prikáže krajskému súdu v napadnutom konaní

konat' bez zbytočných priet'ahov. Súčasne sa s'ťažovateľ domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 6 000 € a úhrady trov konania.

4. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej s'ťažnosti požiadal v prípravnej fáze konania krajský súd o vyjadrenie k predmetnej s'ťažnosti. Predseda krajského súdu v písomnom stanovisku sp. zn. 1 SprV/22/2019 z 22. januára 2019 uviedol, že z ústavnej s'ťažnosti s'ťažovateľa nevyplýva, že by pre neho išlo o vec mimoriadneho významu, keďže predmetom odvolacieho konania bola zamietnutá žaloba žalobcu o náhradu škody, ktorú si uplatnil voči žalovanému (s'ťažovateľovi), a teda nešlo o vec, ktorá si vyžaduje prioritné vybavenie.

„... S'ťažovateľ na jednej strane deklaruje svoj záujem na urýchlennom konaní z dôvodu právnej neistoty, zložitej a ťažkej finančnej situácie, avšak sám od predloženia veci tunajšiemu súdu nepožiadaval vo veci konajúci senát o urýchlené (prednostné) vybavenie veci (t.j. urgenciu) pred tým, než sa so s'ťažnosťou o odstránenie priet'ahov obrátil na orgány správy súdu a Ústavný súd Slovenskej republiky...“

Tunajší súd v konaní vedenom pod dvojčísлом sp.zn. 8Co/453/2016, 8Co/454/2016 rozhodol rozsudkom č.k. 8Co/453/454/2016-392 zo dňa 11.12.2018...“

II.

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu je rozhodnúť o jeho prijatí na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti smerujúcej proti zbytočným priet'ahom v súdnom konaní ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby ten orgán (okresný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08).

10. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže napokon vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred jej podaním (II. ÚS 184/06), a preto už

k namietanému porušovaniu týchto práv nečinnosťou tohto súdu v čase doručenia sťažnosti nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

11. Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 453/2016 a sp. zn. 8 Co 454/2016, ktorý (údajne) ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nerozhodol o opravnom prostriedku, uplatnenom sporovými stranami proti meritórnemu rozhodnutiu okresného súdu.

12. Sťažovateľ formuluje svoje námietky vo vzťahu k postupu krajského súdu rozhodujúceho v odvolacom konaní. Ústavný súd, opierajúc sa o svoje zistenia, ktoré vyplynuli z vyjadrenia predsedu krajského súdu, uvádza, že krajský súd rozsudkom č. k. 8 Co 453/454/2016-392 z 11. decembra 2018 vec meritórne rozhodol, a to ešte pred tým ako sťažovateľ doručil ústavnému súdu svoju sťažnosť (28. decembra 2018, pozn. ústavného súdu).

13. I v tomto smere sa žiada poukázať na ustálenú judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej sa ochrana základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie týchto práv označeným orgánom verejnej moci ešte mohlo trvať. To znamená, že ústavný súd pri skúmaní porušenia označených práv zohľadňuje aj to, či u sťažovateľa objektívne ide o odstránenie stavu právnej neistoty v jeho veci, pretože len v takom prípade možno uvažovať o ich porušení (IV. ÚS 226/04, IV. ÚS 202/2010). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nedochádza k porušovaniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02, IV. ÚS 103/07).

14. Vzhľadom na to, že krajský súd si svoju úlohu v rámci druhostupňového konania splnil (vydaním rozhodnutia) ešte pred podaním sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu, z jeho strany už v danom čase k priet'ahom dochádzať nemohlo, a preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

15. Nad rámec uvedeného ústavný súd k námietke sťažovateľa o tom, že krajský súd v rámci odvolacieho konania nevykonával vo veci žiaden úkon ani nenariadil pojednávanie, dáva do pozornosti, že krajský súd vo veci koná ako súd odvolací a jeho úlohou je posúdiť vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto spravidla nevykonáva vo veci procesné úkony (§ 378 a nasl. Civilného sporového poriadku), ani nie je povinný nariadiť pojednávanie (§ 385 Civilného sporového poriadku), to však neznamená, že sa vecou nezaoberá.

16. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa obsiahnutých v petite jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. februára 2019